

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 7/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi yleisestä asumistuesta ja eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 7 päivänä toukokuuta 2014 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laeiksi yleisestä asumistuesta ja eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain muuttamisesta (HE 52/2014 vp).

Lausunnot

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta ja sosiaali- ja terveysvaliokunta ovat antaneet asiasta lausunnot (PeVL 17/2014 vp, StVL 5/2014 vp), jotka on otettu tämän mietinnön liitteiksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- asuntoneuvos Raimo Kärkkäinen, sosiaali- ja terveysministeriö
- ylitarkastaja Arto Raatikainen, ympäristöministeriö
- lakimies Mikko Horko, Kansaneläkelaitos
- asuntoasiantuntija Laura Hassi, Suomen Kuntaliitto
- puheenjohtaja Hans Duncker, Asukasliitto ry
- johtaja Aija Tasa, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry
- päälakimies Jenni Hupli, Suomen Kiinteistöliitto ry
- erityisasiantuntija Anna Järvinen, SOSTE Suomen sosiaali ja terveys ry
- toiminnanjohtaja Anne Viita, Vuokralaiset VKL ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi laki yleisestä asumistuesta, jolla korvattaisiin nykyinen asumistukilaki. Esitys perustuu hallitusohjelmaan ja kehyspäättöksessä vuosille 2014—2017 sovittuihin uudistuksiin.

Uudistuksella yksinkertaistetaan asumistuesta hyväksyttävien enimmäisasumismenojen määrittelyä kokonaisvuokramallin mukaiseksi niin, että hyväksyttävien asumismenojen enimmäismäärään vaikuttavat ainoastaan asunnon si-

jainti ja ruokakunnan koko. Tulojen mukaan määräytyvän omavastuuosuuden määrittely selkiytyy ja yksinkertaistuu. Omavastuu kasvaa ehdotuksen mukaan kaikissa kuntaryhmissä ja kaikilla tulotasoilla aina 40 prosenttia bruttotulojen noususta. Tukiprosentti on edelleen 80 prosenttia asumistuessa hyväksyttävien asumismenojen ja perusomavastuun erotuksesta. Omavastuu porrastuu ruokakunnan koon ja alaikäisten lasten lukumäärän mukaan niin, että samalla tulota-

solla omavastuu pienenesi ruokakunnan koon ja alaikäisten lasten lukumäärän kasvaessa.

Lisäksi laissa uudistetaan omistusasuntoon tukea myönnettäessä huomioon otettavien asumismenojen määrittely ja tehdään pieniä muutoksia tuen myöntämis- ja tarkistamismenettelyyn. Ruokakunnan omaisuudella ei ole enää vaikutusta asumistuen määrään.

Tuen myöntämisperusteista ehdotetaan säädettäväksi kokonaisuudessaan lailla. Niitä tarkistetaan vuosittain kansaneläkeindeksillä ja enimmäisasumismenojen osalta vuokrien muutosta mittaavalla tilastokeskuksen vuokraindexillä. Asumistukiasetuksessa aikaisemmin ollut etuoikeutettujen tulojen luettelo sekä niin ikään asetuksessa olleet säännökset asumistuen suunnittelussa, budjetoinnissa ja seurannassa sekä tilastoinnissa tarvittavien tietojen hankkimisesta nostetaan lakiin.

Asumistukimäärärahan tarve ei merkittävästi kasva ehdotettujen tukijärjestelmän rakenteellisten uudistusten johdosta nykytasostaan, koska tukea myönnettäessä hyväksyttävien enimmäisasumismenojen tasoa alennettaisiin nykyisestä maksimitasosta. Tukea voidaan myöntää enimmäisasumismenojen määrään asti myös niissä isommissa ja neliövuokraltaan korkeammassa asunnoissa, joissa hyväksyttäviä asumismenoja on nykyisen lain perusteella leikattu neliövuokra- ja pinta-alanormin ylittymisen vuoksi.

Perusomavastuuosuuksien määrittely uudistetaan niin, että asumistuet eivät juuri alenisi.

Tämä turvataan lapsiperheillä siten, että omavastuuosuuksien määrittelyssä tuloista vähennettävä erä on lasten osalta suurempi verrattuna ruokakunnan aikuisjäsenten lukumäärän perusteella tehtävään vähennykseen.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi myös eläkkeensaajan asumistuesta annettua lakia siten, että asumistukien välinen valintaoikeus poistuisi. Lisäksi ehdotetaan, että eläkkeensaajan asumistuki sidottaisiin selkeämmin eläkkeen saamiseen, jolloin myös 65 vuotta täyttänyt henkilö jatkaisi yleisen asumistuen piirissä silloin, kun hän ei saisi eläkkeensaajan asumistukeen oikeuttavaa eläkettä tai muuta etuutta.

Asumistuen uudistamisen vuoksi lähes kaikkien yleistä asumistukea saavien tuensaajien tuet muuttuvat. Vuoden 2013 tietojen perusteella asumistuen arvioidaan lain voimaan tullessa nousevan tai pysyvän ennallaan noin 73 prosentilla tuensaajista ja alentuvan arviolta noin 27 prosentilla tuensaajista. Tuen muutokset ovat kuitenkin suurimmalla osalla tuensaajia verratun vähäisiä. Asumistukeen hallitusohjelmassa ja kehyspäätöksessä sovittujen parannusten kanssa uudistuksen sekä SATA-komitean esitykseen tehtyjen pienten korjausten ja tuensaajien lukumääräkehityksen arvioidaan lisäävän asumistukimenojen tasoa noin 68 miljoonaa euroa vuositasolla. Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Yleistä

Esityksen tavoitteena on yksinkertaistaa ja selkeyttää asumistukijärjestelmää. Esitys perustuu Sosiaaliturvan uudistamiskomitean (SATA-komitean) ehdotuksiin. Esityksessä on lisäksi otettu huomioon hallitusohjelman mukainen enimmäisasumismenojen korotus 50 eurolla kuukaudessa ja omavastuuosuuksien alentaminen 8 prosentilla. Esitykseen sisältyvät myös vuoden

2014 tukiperusteissa toteutettu enimmäisasumismenojen korotus ja hallituksen rakennepoliittisen päätöksen mukainen asumistuessa huomioon otettava ansiotulojen 300 euron suojaosa. Eläkkeensaajien asumistuesta annettua lakia selkeytetään muun muassa siten, että eläkkeensaajan asumistukea saaneet lapsiperheet siirtyvät yleisen asumistuen piiriin.

Ehdotuksen mukaan asumistuessa hyväksyttävien enimmäismääräisten asumismenojen tasoon vaikuttavat kokonaisvuokramallin mukai-

sesti vain asunnon sijainti ja ruokakunnan koko, kun voimassa olevassa asumistukijärjestelmässä tuen määrään vaikuttavat asunnon vuokran, pinta-alan ja sijainnin lisäksi asunnon ominaisuudet, kuten valmistumis- ja perusparannusvuosi, lämmitysjärjestelmä ja varustetaso. Ympäristövaliokunta pitää sosiaali- ja terveystuokunnan tavoin tärkeänä, että ehdotetut muutokset yksinkertaistavat ja helpottavat tuen myöntämistä ja lisäävät asukkaiden mahdollisuuksia valita asuntonsa. Järjestelmää selkeyttää myös ehdotettu asumistuen omavastuuosuuden lineaarisen määrittely nykyisten omavastuuosuustaulukoiden käytön sijasta.

Ympäristövaliokunta pitää asumistuki uudistusta perusteltuna ja puoltaa uuden yleistä asumistukea koskevan lakiehdotuksen ja eläkkeensaajan asumistukea koskevien muutosten hyväksymistä jäljempänä esitetyin täsmennyksin.

Asumistuki osana tukijärjestelmää

Valiokunta pitää järjestelmän selkeyden ja läpinäkyvyyden kannalta tärkeänä, että uudistuksessa yhdenmukaistetaan asumistuen tulokäsittely muiden vastaavien etuuksien kanssa. Valiokunta viitaten sosiaali- ja terveystuokunnan lausuntoon pitää tärkeänä, että myös asumistukea uudistetaan siten, että se nykyistä paremmin turvaisi mahdollisuuden lisätulojen hankintaan, koska toimeentulotuen tarvetta voitaisiin silloin merkittävästi vähentää. Toimeentulotuen hakijoista useimmat ovat myös työmarkkinatuen ja/tai asumistuen saajia. Valiokunta pitää tärkeänä asumistuen 300 euron ansiotulovähennyksen toteuttamista tämän kokonaisuudistuksen yhteydessä.

Valiokunta pitää myönteisenä asumistuen tarkistamisen tuloajan nostamista 400 euroon samoin kuin ehdotettua muutosta, jonka mukaan ruokakunnan tuloja laskettaessa ei enää oteta huomioon alaikäisten lasten tuloja eikä omaishoidon tuen hoitopalkkioita. Työllistymistä voi joissakin tapauksissa helpottaa tuensaajan mahdollisuus ansaita muuttanutta tuloa yhden kuukauden ajan ennen asumistuen tarkistusta. Myös omaisuuden huomioon ottamisesta luopuminen on perusteltua, koska omaisuuden selvit-

tely on käytännössä vaikeuttanut hakemis- ja myöntämismenettelyä, vaikka omaisuus on vain harvoin vaikuttanut asumistuen määrään.

Uudistuksen vaikutus tukien määrään

Ehdotettu asumistukijärjestelmän rakenteellinen uudistaminen on perustelujen mukaan pyritty tekemään valtiontaloudellisilta vaikutuksiltaan mahdollisimman kustannusneutraalisti. Asumistukimenoja lisäävät enimmäisvuokran korottaminen ja lakiehdotukseen sisältyvät tarkistukset yhteensä noin 68 miljoonalla eurolla. Määräytymisperusteiden säätäminen lain tasolla ja sitominen indeksiin turvaavat perusteiden reaaliarvon säilymistä.

Esityksen perustelujen mukaan tuensaajista noin 73 prosentilla tuki nousee tai pysyy ennallaan ja noin 27 prosentilla laskee. Tuen muutokset ovat kuitenkin enimmäkseen vähäisiä. Uudistuksessa on myös pyritty huolehtimaan erityisesti köyhimpien lapsiperheiden asemasta. Lapsiperheillä, joilla omavastuun uusi määrittely lisää tukea, tuen nousu on tyypillisimmillään 36 euroa kuukaudessa.

Sosiaali- ja terveystuokunta korostaa lausunnossaan, että vaikka uudistetun asumistuen enimmäisasumismenoihin mahtuvien tapausten osuus on jonkin verran suurempi kuin nykyjärjestelmässä, jää huomattavalla osalla tuensaajia osa asumismenoista edelleen asumistukijärjestelmän ulkopuolelle, usein toimeentulotuella kattaviksi. Myös ympäristövaliokunta korostaa tässä yhteydessä sitä, että ensisijaisten etuuksien tason tulisi olla niin korkea, että viimesijaiseen toimeentulotukeen olisi tarvetta vain poikkeustapauksissa ja että avun tarve olisi vain lyhytaikaista. Uudistuksen vaikutusta toimeentulotukimenoihin on esityksen perustelujen mukaan vaikea arvioida, mutta kokonaisuudessaan uudistuksen ei arvioida vaikuttavan merkittävästi toimeentulotukimenojen tasoon. Valiokunta pitää välttämättömänä, että asumistukijärjestelmän uudistuksen toimivuutta ja vaikutuksia eri tuensaajaryhmiin, erityisesti yksin asuviin, ja näiden toimeentulotuen tarpeeseen arvioidaan ja ryhdytään tarvittaessa toimenpiteisiin lainsäädännön tarkistamiseksi.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Perustuslakivaliokunta toteaa lausunnossaan, että asumistukea koskevalla sosiaaliturvalla on perusoikeuksien kannalta merkitystä erityisesti perustuslain 19 §:n 4 momentin kannalta. Lisäksi asumistuki on merkityksellinen myös perustuslain 19 §:n 2 momentin tarkoittaman perustoimeentulon turvan ja 1 momentin mukaisen välttämättömän toimeentulon ja huolenpidon kannalta.

Perustuslakivaliokunta katsoo, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä. Valiokunta on kuitenkin kiinnittänyt huomiota siihen, että asumistuen merkittävä alentuminen on ongelmallista perustuslain 19 §:n 1, 2 ja 3 momentin kannalta, ja esittää, että ympäristövaliokunta vielä selvittää, olisiko siirtymäsäännösten avulla mahdollista porrastaa muutosten voimaantuloa siten, että niille ruokakunnille, joita merkittävät tuen alentumiset koskevat, jäisi enemmän aikaa sopeutua uuteen tilanteeseen. Lisäksi perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota eräisiin säännöksiin, jotka koskevat tuen ratkaisemista käytettävissä olevien tietojen perusteella, tuen takaisinperimistä ruokakunnan jäseniltä, tuen maksamista vuokranantajalle sekä muutoksenhakua. Ympäristövaliokunta ehdottaa säännösten täsmentämistä siten kuin yksityiskohtaisista perusteluista ilmenee.

Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt lausunnossaan huomiota vielä avioliiton määrittelyyn ongelmallisuuteen ja tuen yksilöllisen tarpeen määrittelyyn ja katsonut, että 5 §:n perusteita tulisi muuttaa siten, että säännöstä sovellettaessa annetaan enemmän painoa yksilöllisille näkökohdille. Ympäristövaliokunta toteaa ensin, että asumistuessa lähtökohtana on asunnossa asuvien asumismenojen alentaminen ja kohtuullisen asumistason turvaaminen. Lähtökohtana on ollut myös se, että avioliitossa ja avioliitossa asuvia kohdellaan yhdenmukaisesti. Tuella alennetaan nimenomaan kyseisen asunnon asumismenoja, jolloin tuen tarvetta on tarpeen mitata myös asunnossa asuvien yhteisten tulojen perusteella. Poikkeuksena on ruokakuntaan kuuluvien henkilöiden, jotka hallitsee osaa asunnosta

asunnon osaan kohdistuvalla hallintasopimuksella esimerkiksi alivuokrasopimuksen perusteella. Ympäristövaliokunta toteaa, että avioliiton ja avioliitonomaisten olosuhteiden yksiselitteistä määrittelyä ei ole pidetty mahdollisena, vaan asia on jäänyt ratkaistavaksi oikeuskäytännössä yksittäistapauksessa kulloisessakin asiassa esiin tulleiden seikkojen ja niin sanotun yleisen elämäkokemuksen perusteella, kuten oikeusasiames on ilmaissut lausunnossaan opintotukea koskevassa asiassa (Dno 652/4/05). Tässä arvioinnissa on asumistukea myönnettäessä tuen hakijan kertoman lisäksi keskeinen merkitys esimerkiksi sillä, ovatko kyseiset henkilöt muuttaneet asuntoon asumaan yhdessä, ja sillä, onko asunto tyypillinen perheasunto, sekä puolisoitten iälle. Lainsäädäntöön sisältyviä avioliiton määritelmiin liittyviä kysymyksiä saattaa edelleen olla tarpeen selvittää perusoikeusmyönteisten ratkaisujen turvaamiseksi.

Yksityiskohtaiset perustelut

4 §. Valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi "ruokakunnan valtuuttaman henkilön". Muutoksen tarkoituksena on täsmentää 4 §:n ja 32 §:n välistä suhdetta erityisesti täsmentäen liikaa maksetun tuen takaisinperimistä koskevaa sääntelykokonaisuutta.

20 §. Valiokunta on muuttanut pykälän 6 kohta jääneen vanhan pysyvän kuukausitulon käsitteen jatkuvan tulon käsitteeksi lakiehdotuksen 14 §:ään sisältyvän määritelmän mukaisesti.

21 §. Valiokunta on täsmentänyt pykälässä tarkoitettuja tietoja tarkoittamaan 19 ja 20 §:ssä tarkoitettuja tietoja. Lisäys täsmentää ja rajoittaa perustuslakivaliokunnan suosittelemalla tavalla tietoja, joiden perusteella hakemus voidaan ratkaista.

22 §. Valiokunta ehdottaa perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten pykälää täydennettäväksi säätämällä, että hakijalle on annettava kirjallinen päätös myös silloin, kun asumistuki maksetaan vuokranantajalle 25 §:n 2 momentin

perusteella. Muutos vastaa eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 24 §:n säännöstä.

25 §. Valiokunta ehdottaa perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten pykälän muuttamista vastaamaan eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 25 a §:n säännöstä siten, että säännös tarkentuu ja mahdollistaa erilaisten sosiaalisten suoritusesteiden, kuten sairauden, huomioon ottamisen.

27 §. Valiokunta on muuttanut 2 momentin 1 kohtaan sisältyvän pysyvän kuukausitulon käsitteen lain 14 §:n mukaiseksi jatkuvan tulon käsitteeksi.

32 §. Valiokunta on lisännyt pykälään viittauksen 4 §:ssä tarkoitetun ruokakunnan jäseniin, mikä täsmentää sääntelyä sekä 4 ja 32 §:n välistä suhdetta. Lisäksi pykälään on lisätty säännös, jonka mukaan tuki peritään ensisijaisesti tuen hakijalta.

34 §. Valiokunta ehdottaa pykälää täsmennettäväksi siten, että Kansaneläkelaitoksen antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla,

jos päätös on annettu väliaikaisena tai 25 §:n 2 momentin perusteella. Muutos vastaa eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 35 §:n 4 momentin säännöstä.

55§. Valiokunta ehdottaa perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten pykälään sisällytettäväksi siirtymäsäännöksen, jonka tarkoituksena on turvata tuen jatkuminen ennallaan, jos tuki alenisi merkittävästi pelkästään uuteen järjestelmään siirtymisen vuoksi ensimmäisessä vuositarkistuksessa. Aikaisemman tuen maksaminen päättyy, jos perheolosuhteissa tapahtuu tuen tarkistamisen aiheuttava muutos tai viimeistään seuraavassa vuositarkistuksessa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

yleisestä asumistuesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset ja määritelmät

1—3 §
(Kuten HE)

4 §

Ruokakunta

(1—4 mom. kuten HE)
Ruokakuntaa edustaa asunnonhaltija tai hänen puolisonsa, *yhteisöruokakunnan valtuuttama henkilö* taikka se, jonka nimissä erillinen

vuokrasopimus tai sitä vastaava hallintasopimus on.

5—7 §
(Kuten HE)

2 luku

Asumistuen saamisen edellytykset

8—16 §
(Kuten HE)

3 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

17—19 §
(Kuten HE)

20 §

Asumistuen saajan ilmoitusvelvollisuus

Asumistuen saajan on ilmoitettava Kansaneläkelaitokselle:

(1—5 kohta kuten HE)

6) ruokakunnan *jatkuvien* kuukausitulojen nousemisesta vähintään 400 euroa kuukaudessa;
(7—12 kohta kuten HE)

21 §

Hakemuksen ratkaiseminen käytettävissä olevien tietojen perusteella

Asumistukea koskeva hakemus voidaan ratkaista Kansaneläkelaitoksen käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos hakija kieltäytyy antamasta 19 ja 20 §:ssä tarkoitettuja hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavia tietoja tai esittäjästä selvitystä, joka häneltä voidaan kohtuudella vaatia.

22 §

Asumistukea koskeva päätös

Asumistuen hakijalle annetaan kirjallinen päätös asumistuen myöntämisestä, hylkäämisestä, tarkistamisesta, lakkauttamisesta ja takaisinperinnästä. *Hakijalle on annettava kirjallinen päätös myös silloin, kun asumistuki maksetaan vuokranantajalle 25 §:n 2 momentin perusteella.* Tämän lain mukaiset päätökset annetaan maksutta.

23 ja 24 §
(Kuten HE)

25 §

Asumistuen maksaminen vuokranantajalle ja vuokranantajan ilmoitusvelvollisuus

(1 mom. kuten HE)

Kansaneläkelaitos voi (*poist.*) päättää, että asumistuki maksetaan suoraan vuokranantajalle ilman asumistuensaajan valtuutusta, jos *asumistuen saaja on laiminlyönyt vähintään kahden peräkkäisen kuukauden vuokran maksamisen kokonaan. Laiminlyöntiä arvioitaessa otetaan huomioon tuensaajan olosuhteet. Asumistuen maksaminen suoraan vuokranantajalle lopetetaan vuokralaisen pyynnöstä, kun perustetta vuokranantajalle maksamiselle ei enää ole.*

(3 mom. kuten HE)

26 §
(Kuten HE)

4 luku

Tuen tarkistaminen ja lakkauttaminen

27 §

Asumistuen tarkistamisen edellytykset

(1 mom. kuten HE)

Asumistukea on tarkistettava myös, jos:

1) ruokakunnan *jatkuvat* kuukausitulot ovat nousseet vähintään 400 euroa tai alentuneet vähintään 200 euroa;

(2—5 kohta kuten HE)

(3 ja 4 mom. kuten HE)

28—30 §
(Kuten HE)

5 luku

Takaisinperintä

31 §
(Kuten HE)

32 §

Tuen takaisinperiminen ruokakunnan jäseniltä

Liikaa maksettu tuki peritään takaisin 4 §:ssä tarkoitetun ruokakunnan jäseniltä. Liikaa maksettua tukea voidaan periä takaisin hakijalta, tämän avio- tai avopuolisolta taikka muulta ruokakuntaan liikamaksun aikana kuuluneelta täysikäiseltä henkilöltä, joka on sitoutunut yhteisvastuuseen liikaa maksetun tuen takaisinmaksusta. *Tuki peritään ensisijaisesti tuen hakijalta.* Takaisinperinnästä annetaan valituskelpoinen päätös. Kun liikaa maksettua tukea peritään muulta kuin hakijalta, tälle annetaan erikseen oma päätös takaisinperinnästä.

33 §
(Kuten HE)

6 luku

Muutoksenhaku ja päätöksen oikaiseminen

34 §

Muutoksenhakuoikeus

(1—3 mom. kuten HE)

Kansaneläkelaitoksen antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, jos päätös on annettu väliaikaisena tai 25 §:n 2 momentin perusteella.

35—41 §
(Kuten HE)

7 luku

Tietojen saaminen ja luovuttaminen

42—49 §
(Kuten HE)

8 luku

Erinäiset säännökset

50—53 §
(Kuten HE)

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

54 §
(Kuten HE)

55 §

Siirtymäsäännökset

(1 mom. kuten HE)

Kun ennen tämän lain voimaantuloa maksussa ollut asumistuki tarkistetaan 1.1.—1.12.2015 alkaen 27 §:n 1 momentin mukaisesti eikä ruokakunnan olosuhteissa ole tapahtunut 27 §:n 2 momentin mukaista muutosta, tuen maksamista jatketaan entisen suuruisena seuraavaan 27 §:n mukaiseen tarkistukseen saakka, jos tuen määrä alenisi 100 euroa kuukaudessa tai enemmän. (Uusi)

YmVM 7/2014 vp — HE 52/2014 vp

56 §
(Kuten HE)

Helsingissä 11 päivänä syyskuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Martti Korhonen /vas	Jari Lindström /ps
vpj.	Rakel Hiltunen /sd	Eeva-Maria Maijala /kesk
jäs.	Christina Gestrin /r	Tapani Mäkinen /kok
	Timo Heinonen /kok	Martti Mölsä /ps
	Antti Kaikkonen /kesk	Sari Palm /kd
	Pauli Kiuru /kok	Raimo Piirainen /sd
	Jukka Kärnä /sd	Juha Väätäinen /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos.